

Opponensi vélemény

Szendrői-Kovách Kristóf diplomatervéhez

Chemin Neuf közösségi Rendház és Diákoththon

Budapest

A francia ifjúsági imacsoportból alakult, ökumenikus elhivatottságú katolikus közösség, a Chemin Neuf (Új Út), tagjai férfiak és nők, házaspárok, és egyedülállók, világiak és papok, akik Krisztust szeretnék követni, az Evangéliumot és az egyházat szolgálva. Tagjai nagy része foglalkozását megőrizve dolgozik a világban, míg mások teljesen az Egyház szolgálatában állnak. A közösség minden tagja testvéri kiscsoportba tartozik.

A Chemin Neuf Magyarországon két közösségi házzal rendelkezik, melyek Neszmélyben illetve Bodrogolasziban találhatóak. Kristóf diplomatervében a szerzetesi közösség számára tervezett rendházat és diákothont Budapestre a Magyar Szentek Plébánia mellé.

A rendház diákothonnal egészül ki, ahol az egyetemi, főiskolai diákok egy-, legfeljebb két évet tölthetnek el egy keresztény közösség részeként.

A helyszín: Lágymányos, az egyetemi városrész, a Magyar Szentek Plébánia szomszédságában. A tervezett közösségi ház és a templom jól kiegészítik egymást, az egyetemek közelsége pedig a diákothonnak ad létjogosultságot.

Az épület telepítésével finoman igazodik a Magyar Tudósok Körútjához, a Templomhoz való közelsége, az azzal való szoros szellemi kapcsolatot sejteti. Talán a közelség a tömegarányokhoz képest kissé túlzott is.

A tervezett rendházban a szakrális és profán funkciók ötvöződnek, melyeket a terv funkcionálisan jól kezel. A földszinten kapnak helyet a közösségi funkciók: előadó, társalgó, étkező, teazó, így azok a Plébánia közösségi életének is helyül szolgálhatnak. A Rendház kápolnája a legfelső szintre kerül, ami a ház lakói közös és egyéni imáinak, a zsolozsmáknak és szentmiséknek, a mindennapi liturgiák végzésének szolgál helyül. Nehézkesebb megközelítése révén nem is alkalmas arra, hogy külsősök látogassák a kápolnában tartott szentmiséket, erre a célra a szomszédos Templom szolgál.

A tervezett épület a szerzetesi hagyományokat igyekszik követni szerkesztettségében, mely a kerengő köré szervezett, funkcionális elvekre alapul. Architektúrájában a visszafogottságra, egyszerűsége törekszik.

Az épület kettős arcot mutat, ami szépen utal a szakrális és profán funkciók összefonódására. Egyrészt elzárkózó, befelé forduló - mely részben a funkcióból, részben pedig a közeli forgalmas utaktól való elfordulásból következhet, bár az épület a zajos többsávos úttól már távolabb, zöld parkban helyezkedik el – másrészt egy „szűrőn” keresztül kifelé megnyíló. A védelmet szimbolizáló áttört, de sűrű téglarács egy második réteggént veszi körül az üveghomlokzatot.

Mind a befelé fordulás, mind az architektúrális kialakítás valamelyest nagyobb téri nagyvonalúságot kívánna akár a belsőben, a belső átrium növelése, akár a külső téglarács és a homlokzat között esetlegesen kialakuló tágasabb teresedés, kertszerű kialakítás révén.

A homlokzati téglarács a földszinten áttört, oszlopszerű, az emeleti szinteken besűrűsödik és a legfelső szinten, a kápolna és a tetőterasz szintjén oldódik fel annak szigorúsága.

A tömegformálás és a homlokzati kialakítás határozott építészeti hozzáállást sugall, ami egy igen karakteres épületet eredményez, azonban a pozitívnak értékelendő egyszerűsége való törekvés könnyen sematikusá válhat. Az egyszerűség, visszafogottság megtartása mellett, továbblépést jelenthetne a terv mélyebb rétegeinek kifejtése és téri valamint architektúrális megjelenítése.

A terv egyértelmű erényei az egyszerűsége való törekvés, a tisztán szerkesztettség, a karakteres homlokzatalakítás. E három tényező egységének határozottsága jelenik meg a diplomatervben, melyet a Tisztelt Bíráló Bizottság részére elfogadásra javaslok.

Budapest, 2010. június 13.

Sajtos Gábor
építész